

Bijlage 1 Toelichting op de bevindingen van de ACM

In deze bijlage licht de ACM haar belangrijkste bevindingen nader toe, in de volgorde zoals genoemd in de UHT-brief.

Regels voor faillissement energieleveranciers

Het Energiebesluit geeft nieuwe regels om te voorkomen dat afnemers zonder elektriciteit of gas komen te zitten, wanneer een energieleverancier failliet gaat of de ACM de leveringsvergunning van die leverancier om een andere reden intrekt. In dat geval heeft de energieleverancier maximaal 10 werkdagen de tijd om klanten door verkoop over te dragen aan een andere energieleverancier. Klanten die niet op deze manier zijn overgedragen, worden verdeeld over andere energieleveranciers (de 'restverdeling'). Deze klanten krijgen dan van de energieleverancier aan wie zij zijn toebedeeld (de 'noodleverancier') gedurende maximaal zes maanden elektriciteit en gas doorgeleverd tegen 'een vergoeding' waarvan de maximale hoogte door de ACM wordt vastgesteld. Als zij binnen die zes maanden geen nieuwe leveringsovereenkomst aangaan, stopt deze doorlevering en worden zij afgesloten.

De ACM vindt het goed dat het Energiebesluit duidelijk maakt welke tarieven en voorwaarden gelden voor klanten die door verkoop worden overgedragen. Dat worden de tarieven en voorwaarden die zij met hun leverancier waren overeengekomen, met inbegrip van bijvoorbeeld reeds betaalde voorschotten en eventuele bonussen. De huidige wetgeving kan op verschillende manieren worden uitgelegd, met onzekerheid en juridische procedures tot gevolg. De nieuwe regeling geeft consumenten de bescherming dat ze niet bij de verkoop aan een andere leverancier worden overgezet naar een veel duurder contract en betaalde voorschotten of overeengekomen bonussen kwijtraken. De ACM verwacht wel dat het hierdoor voor energieleveranciers veelal niet aantrekkelijk zal zijn om klanten over te nemen en dat daarom vaker tot een restverdeling moet worden overgaan. Dit vergt extra inzet en kosten van zowel de ACM als marktpartijen die bij een restverdeling zijn betrokken.

De ACM heeft voor een betere regeling van de positie van consumenten en het toezicht van de ACM bij het faillissement van een energieleverancier de volgende aanbevelingen. De ACM vindt dit belangrijk omdat de praktijk laat zien dat consumenten die door het faillissement van hun leverancier bij een andere leverancier terecht komen, niet snel nogmaals naar een andere leverancier overstappen, ook al hebben zij wel de vrijheid om dat te doen.

Voorkom dat consumenten door een restverdeling terechtkomen bij een onbetrouwbare of financieel wankele energieleverancier

De ACM verzoekt u om bij de restverdeling een nieuw objectief criterium voor te schrijven, voor de selectie van de energieleveranciers die als noodleverancier worden aangewezen. Voor energieleveranciers is een restverdeling in de regel een kostenpost. Mede in het licht van de leveringszekerheid ligt het daarom in de rede dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen. Gelet hierop stelt de ACM voor in het Energiebesluit op te nemen dat de ACM alleen de vergunninghoudende energieleveranciers aanwijst die op dat moment minimaal 2% marktaandeel hebben, gebaseerd op het aantal kleine aansluitingen die zij volgens gegevens in het Centraal Aansluitingengeregister beleveren. Een marktaandeel van 2% is volgens inschatting van de ACM voldoende om extra zekerheid te geven dat de te verdelen eindafnemers terecht komen bij een noodleverancier die voldoende omvang heeft om de (administratieve) last van een restverdeling op te vangen, wat niet in de laatste plaats ook in het belang is van die eindafnemers.

De ACM onderschrijft de mogelijkheid die het Energiebesluit haar geeft om energieleveranciers uit te sluiten van voorgeschreven restverdeling, als dat met het oog op de belangen van de klanten wenselijk is. In de toelichting wordt als voorbeeld genoemd dat dit het geval kan zijn bij peer-to-peer-leveranciers of dynamische leveranciers. De ACM wil deze mogelijkheid ook gebruiken om energieleveranciers te kunnen uitsluiten die de ACM in onderzoek heeft naar aanleiding van signalen over overtredingen of die onder

verscherpt (financieel) toezicht staan. De ACM verzoekt u om dit in de toelichting toe te voegen aan de genoemde voorbeelden.

Voorkom dat bezwaar- en beroepsprocedures de restverdeling compliceren

De ACM verzoekt u ervoor te zorgen dat de selectie van noodleveranciers en de verdeling van eindafnemers over deze leveranciers, niet wordt aangemerkt als een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit van de ACM. Onder de bestaande wetgeving volgt de standaardrestverdeling uit de wet (van rechtswege) en is alleen een besluit van de (ACM namens de) Minister om daarvan af te wijken, een besluit waartegen bezwaar en beroep mogelijk is. Om de restverdeling niet te compliceren met juridische procedures die tot onzekerheid leiden voor de aangewezen noodleveranciers en de eindafnemers die aan hen zijn toebedeeld, verzoekt de ACM u met klem om in deze systematiek geen wijziging te brengen.

Wijzig de regeling voor ‘de vergoeding’ die consumenten na restverdeling betalen. Dit is nodig om dit onderdeel van het Energiebesluit uitvoerbaar en handhaafbaar te maken

Het Energiebesluit bepaalt dat afnemers na restverdeling aan hun noodleverancier een vergoeding betalen voor geleverde energie en dat de ACM de maximale hoogte van deze vergoeding vaststelt. Het Energiebesluit geeft geen nadere regels voor de hoogte van deze vergoeding of de wijze waarop de ACM de maximale hoogte vaststelt, en geeft ook geen mogelijkheid om dit in een Ministeriële Regeling te specificeren. De onduidelijkheid die hiervan het gevolg is, maakt dit onderdeel van het Energiebesluit onuitvoerbaar en niet handhaafbaar. Zo wordt in de toelichting opgemerkt dat de vergoeding wel het verbruik aan elektriciteit of gas, vaste netbeheerkosten en energiebelasting omvat, maar niet een winstmarge voor de leverancier. Dit volgt echter niet uit de voorschriften in het Energiebesluit zelf.

Ook is onduidelijk of de ACM de maximale hoogte van de vergoeding voor iedere noodleverancier afzonderlijk bepaalt of generiek voor alle noodleveranciers. Wanneer de ACM de maximale vergoeding per noodleverancier zou moeten vaststellen, is dat onuitvoerbaar gelet op de zeer korte tijd waarbinnen de ACM dit in een restverdelingsprocedure moet doen. Wanneer de ACM dit generiek moet vaststellen, is onvermijdelijk dat de vergoeding voor sommige noodleveranciers ofwel hoger is dan nodig om hun kosten te dekken (dus toch een winstmarge), ofwel verlieslatend is. De kosten die leveranciers moeten maken voor de noodlevering, verschillen immers per leverancier. Wanneer een generiek vastgestelde maximale vergoeding voor een noodleverancier verlieslatend is, bestaat het gevaar dat ook die aangewezen noodleverancier in financiële problemen komt. Het faillissement van één leverancier kan door de restverdeling dan een ‘sneeuwbaleffect’ krijgen.

In dit licht verwacht de ACM dat een besluit van de ACM tot juridische procedures zal leiden, met langdurige onzekerheid over de maximale hoogte van de vergoeding tot gevolg.

Ten slotte merkt de ACM nog op dat zij betwijfelt of de Energiewet voorziet in de mogelijkheid om in het Energiebesluit aan de ACM de taak te geven om de maximale hoogte van de vergoeding vast te stellen.

Gelet op het voorgaande stelt de ACM voor om in het Energiebesluit op te nemen dat de vergoeding die een noodleverancier ten hoogste in rekening mag brengen, wordt bepaald op basis van een formule of benchmark die in een Ministeriële Regeling wordt vastgelegd. Iedere noodleverancier kan dan met behulp van die formule zelf bepalen wat de maximale hoogte van die vergoeding is en de ACM kan er achteraf op toezien of noodleveranciers geen hogere vergoeding in rekening hebben gebracht, dan de vergoeding die voor hen uit die formule volgt. Hiermee worden de bovengenoemde barrières voor de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid weggenomen.

Voorkom de afsluiting van consumenten die geen nieuwe leveringsovereenkomst aangaan

Ten slotte vindt de ACM het niet wenselijk dat afnemers worden afgesloten als zij binnen zes maanden na de restverdeling geen nieuwe leveringsovereenkomst aangaan. Het Energiebesluit schrijft voor dat de noodleverancier zo spoedig mogelijk een aanbod voor een leveringsovereenkomst doet en zich tot het uiterste inspanst om in persoonlijk contact te treden met de klant. Als de klant niet reageert of overstapt, moet de noodleverancier ten minste driemaal een schriftelijke herinnering sturen. Uit het toezicht van de ACM is echter gebleken dat juist mensen in kwetsbare posities veelal niet reageren op correspondentie van een energieleverancier en moeilijk te bereiken zijn. Daarom verzoekt de ACM u om het Energiebesluit zo

aan te passen dat wordt voorkomen dat afnemers die niet reageren, worden afgesloten. De ACM denkt graag met u mee over de vormgeving hiervan.

Investeringsplannen

De investeringsplannen zijn een belangrijk instrument om te toetsen of de systeembeheerders hun netten tijdig vervangen of uitbreiden om aan de capaciteitsvraag te kunnen blijven voldoen. De ACM heeft voor het Energiebesluit de volgende aanbevelingen:

Langere zichttermijnen zijn gewenst

De verlenging van de zichttermijn naar 15 jaar beschouwt de ACM als een stap vooruit, maar De ACM meent dat een verdere verlenging naar 25 jaar nodig is om ervoor te zorgen dat systeembeheerders de juiste keuzes maken. Een langere zichttermijn kan bijvoorbeeld helpen om te voorkomen dat systeembeheerders met een investering een knelpunt oplossen, dat na enige tijd door verdere toename van de capaciteitsvraag op langere termijn opnieuw terugkeert. Door een langere tijd vooruit te kijken kan beter worden voorkomen dat gedane investeringen op langere termijn onvoldoende blijken te zijn.

Om dezelfde reden verzoekt de ACM u om de zichttermijn voor de investeringen die distributiesysteembeheerders kwantitatief moeten opnemen, te verlengen van 3 naar 5 jaar, en dat ook te doen voor de congestie- en systeembeheersdiensten die moeten worden ingekocht om verzwaring van het net te voorkomen. Daarmee wordt deze termijn gelijkgetrokken met de termijn die geldt voor de transmissiesysteembeheerders.

Significante wijzigingen van het investeringsplan moeten worden getoetst

De ACM ziet ook dat ontwikkelingen vaak onzeker zijn. Daarom acht zij het van belang dat een systeembeheerder verplicht is om bij een significante wijziging zijn investeringsplan te wijzigen en het gewijzigde deel ter toetsing voor te leggen. In het concept Energiebesluit staat nu dat de systeembeheerder dit *kan* doen. De ACM stelt voor om dit te veranderen in een verplichting.

Nieuwe werkelijkheid van transportschaarste en onderinvesteren vraagt om meer mogelijkheden bij de toetsing van de investeringsplannen

Nu de vraag naar transportcapaciteit groter is dan systeembeheerders met de middelen die zij hebben kunnen bijbenen, is het enorm belangrijk dat zij de juiste investeringen doen. Daarom wil de ACM graag meer mogelijkheden voor het toezicht op scenario's, tussentijdse toetsing van onderdelen van de investeringsplannen en inzicht in de planning en prioritering van systeembeheerders.

De context van de investeringsplannen is veranderd ten opzichte van de context op het moment dat de wetgeving omtrent de investeringsplannen in werking trad. Waren er destijds voornamelijk zorgen ten aanzien van overinvesteringen, nu is er juist sprake van een risico op onderinvesteringen. Dit vraagt om duidelijke prioritering van systeembeheerders. In dat verband is het belangrijk dat de systeembeheerder in het investeringsplan verantwoordt hoe hij investeringen prioriteert. Een verplichting hiertoe mist nu nog: het Energiebesluit schrijft wel voor dat de systeembeheerder bij het bepalen van de volgorde van uitbreidingsinvesteringen rekening houdt met het maatschappelijk belang van die investeringen en het prioriteringskader in de ministeriële regeling, maar het Energiebesluit verplicht de systeembeheerder niet om in het investeringsplan inzichtelijk te maken hoe hij dit doet.

Gezien de veranderende context van de investeringsplannen onderzoekt de ACM ook zelf hoe zij haar toets effectiever kan inrichten. Hiervoor heeft de ACM een extern onderzoek laten uitvoeren naar mogelijkheden waarop de investeringsplannen en de toetsing daarvan effectiever kunnen zijn. Dit onderzoek wordt binnenkort gepubliceerd.

Een optie die dit onderzoek beschrijft, is om onderdelen van het investeringsplan op een eerder moment te toetsen, zoals bijvoorbeeld de scenario's. Deze vragen veel voorbereiding en vormen vervolgens het fundament van de investeringsplannen. Hiermee is het voor de ACM vrijwel onmogelijk om de scenario's

tijdens de formele toetsing van de investeringsplannen af te keuren: hiermee zou immers het fundament van het gehele investeringsplan wegvallen. Graag zou de ACM daarom in het Energiebesluit een mogelijkheid willen zien om aanwijzingen te kunnen geven voor scenario's en deze op een eerder moment te toetsen.

Daarnaast is de ACM momenteel, in nauwe samenwerking met de systeembeheerders, bezig om de navolgbaarheid in de investeringsplannen te verbeteren. Hiermee wordt nagestreefd dat het investeringsplan inzichtelijk maakt welke consequenties prioritering heeft voor de aanvang van de investering en welke omstandigheden ertoe leiden dat een investering later afgerond wordt gewenst. Hiermee beoogt de ACM meer duidelijkheid te creëren voor stakeholders over de oorzaken van eventuele vertragingen. Hoewel de samenwerking momenteel constructief verloopt, zou het voor beide partijen duidelijkheid verschaffen als het Energiebesluit regels hiervoor vastlegt.

Ten slotte merkt de ACM op dat zij het, gezien de toenemende capaciteitsproblemen in de laagspanningsnetten, belangrijk vindt dat distributiesysteembeheerders ook verplicht worden om inzicht te geven in de capaciteitsontwikkeling op de laagspanningsnetten en de investeringen die zij plannen om eventuele knelpunten in deze netten te verhelpen. Deze verplichting is nu beperkt tot netten met een spanning van minimaal 25 kV of een druk van minimaal 200 mbar. De ACM verzoekt u daarom om bij de nadere invulling van de eisen aan de investeringsplannen in de Ministeriele Regeling de verplichting voor distributiesysteembeheerders om de capaciteitsramingen in de scenario's op te nemen, uit te breiden naar de laagspanningsnetten. De ACM kan vervolgens in redelijkheid het aggregatieniveau vaststellen waarop de distributiesysteembeheerders deze informatie in het investeringsplan moeten opnemen.

Het belang van een betrouwbaar net opnieuw gewogen

Vrijstellingen en ontheffingen van de enkelvoudige storingsreserve

Het Energiebesluit bevat vrijstellingen van de wettelijke "n-1-norm" die geldt voor het elektriciteitssysteem op land van 110 kV of hoger, alsook de mogelijkheid om van deze norm ontheffing te krijgen voor onderdelen van het systeem die op 1 januari 2021 niet aan die norm voldeden. De "n-1-norm" houdt in dat dit systeem zodanig ontworpen en in werking is, dat het transport van elektriciteit ook is verzekerd bij één uitvalsituatie (dus met een enkelvoudige storingsreserve). Door de vrijstellingen wordt de zogenoemde 'vluchtstrook' vrijgegeven ("n-0 netontwerp") voor duurzaam opgewekte elektriciteit.

Dit onderdeel van het Energiebesluit is beleidsneutraal overgenomen uit de bestaande wetgeving, op een drietal wijzigingen na. De ACM steunt deze wijzigingen. Hiermee wordt onder meer de vrijstelling toegesneden op de 'aanlanding' van de productie uit het net op zee en de invoeding vanuit batterijen. De ACM verzoekt u om daarnaast om een aantal verruiming van uitzonderingen op de n-1 norm, dan wel te onderzoeken of en hoe dat mogelijk is zonder teveel afbreuk te doen aan het belang van een betrouwbaar net:

- De ACM en TenneT zijn tot de conclusie gekomen dat de mogelijkheden voor verlenging van de al verleende ontheffingen op dit moment te beperkt zijn. Daarom doet de ACM in bijlage 2 een voorstel voor de verruiming hiervan.
- TenneT heeft aangegeven dat zij nieuwe ontheffingen wil kunnen aanvragen en de enkelvoudige storingsreserve wil kunnen loslaten als zij bijzondere werkzaamheden uitvoert. Het betreft dan werkzaamheden om netuitbreidingen in te passen en werkzaamheden ter vervanging van een railsysteem in een station. Door in die situaties de eis van enkelvoudige storingsreserve los te laten, kunnen deze werkzaamheden volgens TenneT sneller worden uitgevoerd. Hoewel de ACM het belang hiervan inzielt, wijst zij erop dat de enkelvoudige storingsreserve niet voor niets wettelijk verankerd is: mede dankzij de storingsreserve is het Nederlandse net zo betrouwbaar. Daarom stelt de ACM voor om met TenneT en afnemersorganisaties te onderzoeken hoe een uitzondering kan worden gecreëerd

die recht doet aan de afweging tussen de gewenste betrouwbaarheid van het net en de snelheid van werkzaamheden.

- De ACM en TenneT kijken daarnaast naar de wenselijkheid en mogelijkheden van nieuwe ontheffingen voor onderdelen van het systeem die ná 1 januari 2021 niet aan de “n-1- norm” voldoen. Afhankelijk van de uitkomsten hiervan, zal de ACM mogelijk op een later moment u vragen om het Energiebesluit te wijzigen.
- Ten slotte ziet de ACM mogelijkheden voor verruiming van het n-0 netontwerp, waardoor een nog grotere hoeveelheid van duurzaam opgewekte elektriciteit aangesloten kan worden. De ACM heeft recent concrete ideeën hierover met netbeheerders, afnemersorganisaties en uw ministerie gedeeld. Op korte termijn zal de ACM werken aan nadere uitwerking van een voorstel hiervoor.

Betere benutting eigen opwek bij meerdere leveranciers op één aansluiting

Onder de huidige wetgeving is het al mogelijk dat afnemers meerdere leveranciers contracteren op hun aansluiting, bijvoorbeeld één leverancier voor het reguliere energieverbruik en een andere leverancier voor de combinatie van de levering van stroom aan de laadpaal en de teruglevering van stroom die een afnemer zelf opwekt. Het Energiebesluit geeft hiervoor nieuwe regels, waarbij het niet alleen om meerdere leveranciers op één aansluiting gaat, maar ook om andere marktdeelnemers, zoals bijvoorbeeld aanbieders van vraagsresponsdiensten. Het Energiebesluit beoogt hierbij afnemers zoveel mogelijk keuzevrijheid te geven in de wijze waarop zij zelf opgewekte energie verbruiken, delen of terugleveren.

De ACM vindt het belangrijk dat een afnemer ruime mogelijkheden heeft om meerdere leveranciers te contracteren, vraagresponsdiensten te leveren en zijn opgewekte stroom zelf te verbruiken, te delen of terug te leveren. Dit geldt des te sterker nu energieleveranciers steeds vaker kosten aan afnemers in rekening brengen voor de teruglevering van elektriciteit, en de hoogte van die terugleveringskosten en de vergoedingen die leveranciers aan afnemers voor de teruggeleverde elektriciteit betalen, sterk variëren. De ACM onderschrijft daarom de verruiming die het Energiebesluit mogelijk wil maken.

De ACM heeft echter de zorg dat één onderdeel hiervan tot problemen met eindafrekening zal leiden. Het gaat dan om de regeling in het Energiebesluit die distributiesysteembeheerders verplicht om op verzoek van een afnemer ervoor te zorgen dat een afnemer met een kleine aansluiting op al zijn allocatiepunten gebruik kan maken van de zelf opgewekte elektriciteit.¹ Volgens de toelichting kan de distributiesysteembeheerder daar invulling aan geven middels een technische opstelling, maar is een administratieve verrekening ook voorstelbaar.

In beide gevallen zullen de standen van de meters op de afzonderlijke allocatiepunten met elkaar verrekend moeten worden, om de geleverde en/of teruggeleverde elektriciteit te kunnen toerekenen aan de verschillende marktdeelnemers op de aansluiting. De kwaliteit van de meetdata en de processen van de distributiesysteembeheerders om die meetdata te verwerken, zijn volgens de ACM momenteel echter niet voldoende robuust om deze verrekeningen te kunnen uitvoeren zonder dat dit leidt tot problemen - lees: onenigheid tussen systeembeheerders, marktdeelnemers en eindafnemers over de juistheid van de berekende hoeveelheid geleverde of teruggeleverde elektriciteit. De ACM vindt het daarom belangrijk dat systeembeheerders de kwaliteit van de meetdata en hun processen voor de verwerking daarvan zo spoedig mogelijk op orde brengen. De ACM zal hierop toezien; de Energiewet brengt de ACM hiervoor ook

¹ Om met meerdere marktdeelnemers op een aansluiting te kunnen afrekenen, moeten aan de afnemer meerdere allocatiepunten worden toegekend. Een allocatiepunt is een administratief punt dat gelinkt is aan een meetpunt in of rond de woning of het bedrijf van de afnemer. Volgens de huidige wetgeving kunnen die allocatiepunten bij kleine aansluitingen alleen parallel worden geplaatst, waardoor de aansluiting van de afnemer eigenlijk gesplitst wordt in twee afzonderlijke aansluitingen, die elk apart worden bemeten om te kunnen afrekenen met de leverancier op dat deel van aansluiting. In deze situatie zijn verrekeningen van meterstanden tussen beide leveranciers niet nodig. Huishoudens hebben dan echter niet de mogelijkheid om de stroom die zij achter het ene allocatiepunt opwekken, te gebruiken voor hun verbruik achter het andere allocatiepunt.

in een betere positie dan de bestaande wetgeving. Gelet hierop zal de ACM met systeembeheerders en marktpartijen onderzoeken hoe de gewenste verruiming in het Energiebesluit kan worden bewerkstelligd, zonder dat dit tot grote problemen leidt voor afrekeningen tussen marktdeelnemers en eindafnemers.

Toegang tot meetdata na faillissement meetverantwoordelijke partij

Afnemers met een grote aansluiting moeten een (door de ACM erkende) meetverantwoordelijke partij contracteren die de meetinrichting beheert en meetgegevens verzamelt, valideert, vaststelt en doorgeeft. Wanneer een erkende meetverantwoordelijke partij failliet gaat en/of de ACM de erkenning van die partij intrekt, ontstaat het risico dat de meters van de klanten van deze partij niet meer worden uitgelezen. Omdat het dan om miljoenen aansluitingen kan gaan – de metermarkt is in Nederland grotendeels in handen van een klein aantal bedrijven – zou dat enorme gevolgen hebben voor de betrouwbaarheid van de energievoorziening. Niet alleen kunnen leveranciers dan geen goede afrekeningen sturen voor geleverde energie, ook de data die nodig zijn voor bijvoorbeeld de balanshandhaving in het net zouden dan ontbreken.

Het Energiebesluit introduceert daarom maatregelen die beogen te waarborgen dat ook na faillissement en/of intrekking van de erkenning van een meetverantwoordelijke partij, de meet- en dataprocessen blijven doorlopen. Het Energiebesluit bepaalt daartoe kort gezegd dat de meetverantwoordelijke partij ook na de intrekking van haar erkenning verantwoordelijk blijft voor het verzamelen en doorgeven van de meetgegevens, gedurende de termijn die klanten hebben om over te stappen naar een nieuwe meetverantwoordelijke partij (maximaal 20 weken). De transmissiesysteembeheerder staat in die periode zo nodig garant voor de kosten die daarvoor gemaakt moeten worden.

Dat het Energiebesluit een regeling geeft voor de situatie dat een meetverantwoordelijke partij failliet gaat of haar erkenning verliest, is een stap vooruit. Op dit moment ontbreekt een dergelijke regeling immers en is bij een faillissement van een meetverantwoordelijke de continuïteit van de metingen sterk afhankelijk van het verantwoordelijkheidsgevoel van de curator en andere betrokken partijen. De ACM houdt desondanks de zorg dat bij een faillissement problemen zullen ontstaan door ontbrekende, onvolledige of onjuiste meetdata.

Dit komt voornamelijk doordat meetinrichtingen en meetgegevens niet toegankelijk zijn voor andere meetverantwoordelijke partijen dan de failliete partij. Meetverantwoordelijke partijen maken gebruik van softwarematige versleutelingen van de toegang tot 'hun' meetinrichtingen. Dit verhindert een eenvoudige overname en het uitlezen van meetinrichtingen door andere meetverantwoordelijken, bijvoorbeeld bij een faillissement of intrekking van de erkenning. In de praktijk zal de nieuwe meetverantwoordelijke daarom niet de al aanwezige meters overnemen en uitlezen, maar deze vervangen door zijn eigen meters, ook als de bestaande meters nog niet zijn afgeschreven. Dit is niet alleen vaak een 'dure' oplossing, maar ook een tijdrovend. De ACM ziet bovendien het risico dat zij niet effectief handhavend kan optreden wanneer een meetverantwoordelijke partij zich niet aan de verplichting houdt om ook na de intrekking van haar erkenning meetgegevens te blijven vaststellen en doorgeven.

De ACM zou daarom graag zien dat meters ook na faillissement van de meetverantwoordelijke partij, intrekking van haar erkenning of het opzeggen van de overeenkomst door de afnemer, toegankelijk zijn voor een andere meetverantwoordelijke. De oplossing daarvoor kan worden gevonden in de introductie van een verplichting om de gegevens van de meetinrichtingen te registreren in het meterregister bij de Gegevensuitwisselingsentiteit. Met een beperkte omvang van de registratie (bv. overzetverhoudingen per meetinrichting, versleutelingsgegevens en inlogcodes per meetinrichting) zou de toegang tot bestaande meters vereenvoudigd worden.

Dit waarborgt niet alleen dat de meetgegevens zo nodig ook zonder medewerking van een failliete meetverantwoordelijke partij toegankelijk zijn, maar kan ook de marktwerking op de metermarkt vergroten. Het wordt voor klanten immers naar verwachting ook aantrekkelijker om naar een andere meetverantwoordelijke over te stappen, als de nieuwe meetverantwoordelijke de bestaande meetinrichting kan overnemen en kan uitlezen met de daarover in het meetregister geregistreerde gegevens.